

Sviatanje

List OŠ Đure Deželića, Ivanić-Grad

Raspjevani matematičari

Pismo Djedu Mrazu

Tradicijska usmena književnost

Prosinac, 2010. godina XX., broj 25.

UVODNIK

Dragi naši,

još jedno obrazovno razdoblje je za nama. Opet se veselimo nadolazećim blagdanima i praznicima.

U protekla tri mjeseca puno smo radili i učili, puno toga posjetili i vidjeli, obilježili smo Dane kruha, Dan sjećanja na Vukovar i Sv. Nikolu. Družili smo se s književnicima, ilustratorima, glazbenicima, pogledali puno kazališnih predstava... Sada željno iščekujemo praznike i malo odmora, miris domaćih kolača, a snijegu i zimskim radostima vesele se oni najmanji. I ove smo se godine oprostili od još jedne drage kolegice, učiteljice tehničkog i fizike, Štefice Đimoti, koja je u rujnu otišla u zasluženu mirovinu. Neka čitanje Svitanja bude zanimljivo i veselo, a vaši prijedlozi i kritike uvijek su dobro došli.

Svim čitateljima Svitanja želimo ugodne i sretne blagdane.

Svitanje

UREDNIŠTVO:

Kristina Prilika, glavna i odgovorna urednica

Kristina Hendrix Girgis, urednica

Irena Novak Tvrtković, grafička urednica

Lucija Kozina, 7.b, urednica novinarka

Lektura: Kristina Hendrix Girgis, Kristina Prilika

Ilustracija naslovnice: Anamarija Babić, 5.b

Novinari:

Dorotea Buhač, 5.b; Paula Kolaković, 5.b

Paula Kupirović, 5.b; Enia Radanović, 5.b;

Tia Spielberg, 5.b, Lucija Katalinić, 6.b;

Lucija Kozina, 7.b; Barbara Boltiš, 8.b

IZ ŠaDrŽaJa:

Projekt "Moj zavičaj -
jučer, danas sutra"

6-7

8-9

Obilježili smo

10-11

Sjećanje na Vukovar

Pismo Djedu Mrazu

22-23

30

Raspjevana matematika

Tradicijska usmena
književnost

6-7

32-33

Želim da sva djeca budu
sretna

35

Božić u nama

Zahvale

Zahvaljujemo učiteljima koji svake godine pridonose stvaranju Svitanja, a u ovom broju posebno su nam pomogli: Dragica Vladić, Ivanka Marošević, Vlatka Rajski Radošević, Ivica Gregurec, Tihana Golner, Mara Derifaj, Koraljka Stražičić, Nataša Svoboda - Arnautov, Štefica Bakarić, Mihaela Njegovec, Ksenija Bilandžić, Mirjana Pavanić, Romana Orlić, Snježana Ivanović, Mileo Todić, Ljiljana Žmegač...

Božić u nama

Pred nama je najljepši i najljudskiji blagdan, Božić. Zašto kažemo najljudskiji? Svi smo mi prošli iskustvo ljudskog rađanja, pa nam je ovaj blagdan nekako najbliži, diže dostojanstvo rođenja na novu razinu, razinu Božanskog. A što mislimo kad kažemo da je to najljepši blagdan? Ovu rečenicu, vjerujem, ne treba previše pojašnjavati. Božić je blagdan obitelji, slavlje života. Na taj se dan rado sjetimo svojih najbližih, posvećujemo im pažnju darujući ih. Pažljivo gledamo njihova lica kada otvaraju poklone koje smo im pripremili. Usrećuje nas njihova sreća i osmjehe lica. Svakako, lijepa i plemenita gesta.

Riječ Božić je umanjena od riječi Bog, a označava malog Boga, „Bogića“. U pogansko vrijeme, vrijeme Rimskog carstva, taj se dan slavio kao *Nativitas Solis Invicti* ili *Rođendan nepobjedivog boga Sunca*. U kršćanstvu taj je blagdan uzet kao rođendan Mladog Sunca, nove nade, Isusa Krista. Rođenje osobe zbog koje dijelimo povijest na dvoje; prije Krista i poslije Krista.

Kršćani na Badnjak kite božićno drveće. Za taj običaj vezano je više legendi. Postoji legenda koja govori da je u 7. stoljeću engleski propovjednik u Njemačku došao propovijedati i naviještati Evanđelje. Kako bi na najbolji način protumačio jedinstvo Svetoga Trojstva, koristio je sortu sjeverne bijele jele trokutastog oblika koja je simbolizirala Trojstvo. Obačeni su pogani štovali to stablo, a dotad su vjerovali da je to jedna vrsta hrasta.

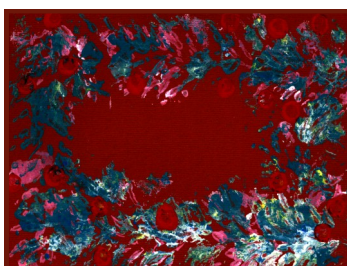
Druga legenda govori da je sam Martin Luther ukrasio božićno drveće početkom 16. stoljeća svjećicama. U srednjem je vijeku u nekim dijelovima Europe postojao običaj priređivanja predstave o raj u crkvi za Božić. Dio te predstave bilo je i stablo na koje su se vješale jabuke. Jabuke su predstavljale plodove stabla spoznaje dobra i zla u rajskom vrtu. Uz njih su išle i figure Adama i Eve (kojih se Crkva spominje na Badnjak) i zmije. Kasnije su se jabukama dodali i drugi plodovi, a onda i kugle i druge figurice.

Kršćani Rimokatoličke vjeroispovijesti slave Božić 25.12. prema Gregorijanskom kalendaru, dok ga Istočna Crkva prema Julijanskom kalendaru slavi 7.siječnja, dan nakon katoličkog blagdana Tri kralja.

Bez obzira na sve legende o Božiću, ostaje činjenica da je Božić blagdan u kojem slavimo rođendan Isusa Krista, za kojeg kršćani vjeruju da je Bog i Spasitelj. Božić dakle nije samo osmjehe naših najbližih i sjaj u našim očima kad dobijemo što smo željeli. Božić je ipak nešto više. On nas treba poticati na osjetljivost prema bratu čovjeku u potrebi. Baš onako kako je to Isus činio. Pokušajmo ovaj Božić pronaći čovjeka koji dugo nije imao razloga za osmjehe, pa mu se, ako ništa drugo, barem nasmiješimo poželjevši mu sretan i blagoslovljen Božić. Ipak je Božić prije svega u nama samima.

Blagoslovljen Božić!

Mileo Todić, vjeroučitelj

Božićne čestitke poslali smo na puno adresa, a izradila ih je Likovna grupa s učiteljicom Petrom Pavlič.

Blagoslovljen Božić

Betlehemsko svijetlo

12.12.2010. Odred izviđača -OI "Dabar" zaputio se u Zagreb predati svoje Betlehemsko svijetlo. Prvo smo pješačili od Glavnog kolodvora do Zrinjevca. Ondje smo sačekali Odrede iz ostalih dijelova Hrvatske. Okupili su se mnogi odredi izviđača, naš "Dabar", "Plamen", "Pingvin" i još mnogi drugi. Svi su Odredi zajedno krenuli prema zagrebačkoj katedrali. Kada smo stigli, postrojili smo se u dva reda (jedan nasuprot drugom) i čekali da počne misa. Kada je misa bila pri kraju, mi smo predali svijetlo našeg Odreda.

Dorotea Buhač, 5.b

Sretna Nova godina

Razgovor za oproštaj

Intervju

? Jeste li kao djevojčica željeli postati učiteljica?

Željela sam postati odgajateljica u vrtiću.

? Kako to da ste izabrali fiziku i tehnički?

Bila sam dobra u matematici, a privukao me i praktičan rad kojeg u tehničkom ima jako puno.

? Kada ste počeli raditi u školi?

U našoj školi sam počela raditi 1980., a prije toga sam još radila i u drugim školama, npr. u nekada područnoj Posavski Bregi.

? Koje je, po vašem mišljenju, najbolje vrijeme naše škole?

Najbolje vrijeme je bilo u 90-ima. Tada sam jedno vrijeme radila u suprotnoj smjeni i jako sam se zbližila s djecom.

? Koje je bilo najteže vrijeme u školi?

Najteže je bilo kad su ukinuli praktičan rad tehničkog. Ja sam kao osoba praktičar, a odjednom sam morala postati govornik. No, naučila sam se služiti računalom pa mi je to pomoglo u podučavanju.

? Koji biste događaj iz dugogodišnjeg rada željeli izdvojiti?

Odlazak na izlet u Ohrid. Bila sam tamo tri puta,

Ne mogu izdvojiti ni jednu generaciju jer su mi svi prirasli srcu. Svi su oni moji.

a malo je ljudi toliko puta bilo tamo. Jednom sam išla zajedno s učiteljicom hrvatskog jezika, Dragicom Vladić, koja je rodom iz Skopja. Tada nas je upoznala s obitelji. Svi su bili topli i ljubazni. Bilo mi je tamo jako lijepo i nekako se osjećam povezano s tim mjestom.

? Koja vam je najdraža generacija?

Ne mogu izdvojiti niti jednu generaciju jer su mi svi prirasli srcu. Svi su oni moji.

? Što vas veseli u životu?
Trenutačno je to unučad.

? Što cijenite?
Jako cijenim poštenje i korektnost.

? Koja vam je najdraža knjiga?
Najdraža knjiga mi je **Seljaci** Wladyslaw St. Reymonta.

? Najdraži film?
Nemam najdraži, ali jako mi je dobar film **Prohujalo s vihorom**.

? Najbolje jelo?
Ah, jela...meni je sve dobro.

? Hoće li vam nedostajati učionica i zbornica?

Hoće.

? Imate li neku poruku za učenike i kolege?

Neka budu tolerantni, i jedni i drugi.

Razgovarala Lucija Kozina, 7.b

KaZaLiŠtE o KaZaLiŠtU

Učenica 5.b, Ana-Marija Babić kao prava glumica

Učenici 5. razreda Đure otputovali su u Zagreb na izvanučioničku nastavu. Posjetili su gradsko kazalište Trešnja. Ondje su poslušali predavanje o kazalištu: saznali su kako se na zvučnicima, izvan dvorane, čuju glasovi koji govore glumcima koliko još ima do početka predstave, saznali su gdje se nalazi kabina za rasvjetu, uglavnom saznali su što se zapravo događa u kazalištu dok su oni tamo, a da to ni ne znaju. Kada su sve to saznali, glumica ih je pozvala na pozornicu gdje im je pokazala pokretni dio scenografije na pozornici. Neki

učenici to su i isprobali na trenutak, a onda smo svi zajedno krenuli u obilazak kazališta. S obilaskom smo priveli ovaj posjet kraju. Djeci se ovaj posjet jako svidio!

Dorotea Buhač, 5.b

9.11.2010. sedmi i osmi razredi posjetili su naše Sveučilište i pogledali poučnu predstavu pod nazivom „Droga“. Predstavu su za učenike uprizarili kazališni glumci Csilla Barath - Bastaić i Jerko Marčić. Kao što i naslov govori, predstava je govorila o ovisnosti o drogi. Bila je jako poučna za učenike. Problemi s drogom prikazani su na vrlo šaljiv način. Učenicima su se svidjeli glumci i predstava.

Lucija Kozina, 7.b

”
D
R
O
G
A
”

18.11.2010. učenici 3.a,b i c razreda u Kazalištu Trešnja pogledali su kazališnu predstavu Čudnovate zgode šegrta Hlapića.

To je naša prva lektira iz 3. razreda. Predstava je bila vrlo razigrana, isprepletena hrvatskim narodnim motivima, glazbom i brojalicama. Skupina od jedanaest glumaca pripovjedački nam je dočarala sadržaj romana, krajolik i likove.

Ksenija Bilandžić, 3.a

”
A
N
G
I
E
”

Osmi razredi naše škole pogledali su 10.11.2010. predstavu „Angie“ u Maloj sali Pučkog otvorenog učilišta. Predstava govori o jednoj djevojci koja se zapravo zove Suzana, ali je samu sebe nazvala Angie prema spisateljici romana koji je pročitala.

Angie je frizerka koja studira i želi „sve“ naučiti (od gramatike hrvatskog jezika do toga koje predstave u kazalištu treba pogledati, koje knjige treba pročitati), a pomoć traži od svog profesora književnosti kod kojeg redovito počne dolaziti na satove. Njezin profesor Frano (koji voli piti) jako je začuđen koliko brzo ona shvaća stvari. Oni se jako zbliže i na kraju Angie shvati koje su joj mogućnosti za daljnji život. Svojom izvedbom oduševili su glumci Martina Čvek i Dubravko Sidor. Kako bi saznali još više detalja, predlažemo vam da pogledate predstavu. Kazalište Svarog redovito daje predstave u Gradskoj knjižnici Dubrava,

Lucija Kozina, 7.b

PRVA IZVANUČIONIČKA NASTAVA PRVAŠIĆA

Učenici 1. a, b i c razreda sa svojim učiteljicama uputili su se na svoju prvu izvanučioničku nastavu prvog jesenskog dana u šumu Peticu. Željni istraživanja kao pravi istraživači ponijeli su povećala, fotoaparate, staklenke...

U šumi straha nije bilo, već samo dovoljno opreza. Uz promatranje drveća i lišća u jesen, mladi istraživači pronašli su razne vrste gljiva prekrasnog izgleda, ali nisu ih brali ni dirali već samo fotografirali. Hrabrosti i znatiželji nije bilo kraja, pa su se šumske žabice promatrale iz dlana. Hod je bio dug, a istraživanje naporno, pa su prijele grickalice i sendviči na svježem zraku.

Mirjana Pavanić, 1. c

Pozdrav jeseni

Učiteljica nas je u školi razveselila kad je rekla da ćemo ići kod našeg prijatelja Marijana u voćnjak. Sutradan (30.9.2010.) smo se svi okupili pred školom u gumenim čizmama i autobusom krenuli prema voćnjaku. Voćnjak Marijanove obitelji nalazi se u Sobočanima. Marijanova baka nas je dočekala s toplim čajem i mirisnim kiflicama. Razgledali smo voćnjak, a učiteljica nam je pričala o bogatstvu plodova jeseni. Brali smo jabuke i kestene, a kasnije smo se poigrali i riješili nastavne listiće iz prirode. Na kraju smo odrasle razveselili jesenskom predstavom koju smo uvježbali u školi. Baš je lijepa škola u prirodi: puno naučiš, igraš se i dobiješ ručak!

Nika Barišec, 2.a

25.11. učenici 2.b razreda posjetili su vatrogasnu postaju u Ivanić-Gradu. Razgledali su vatrogasna vozila, opremu vatrogasaca, a i sami su isprobali kako radi crijevo s vodom i dizanje u vatrogasnoj dizalici. Vatrogasci su im još pokazali kako zvuče vatrogasne sirene. Možda se među njima od sada krije novi mali vatrogasac!

Snježana Ivanović, 2.b

Razvoj tjelesne
aktivnosti na
području otoka
Ivanića

Nositelji projekta:
Tihomir Golner,
Marko Čule

Crkva Sv. Petra u
Ivanić-Gradu

Nositelj
projekta:
Engjell
Ballabani

Razglednice Ivanić- Grada
Ivanić-Grad u grafičkim tehnikama
(linorez, gipsorez...)
Nositeljica projekta:
Petra Pavlič

Izrada tradicionalnog
nakita (perlitanje) i
modernog nakita
inspiriranog
tradicijom

Nositelj projekta:
Ivica Gregurec

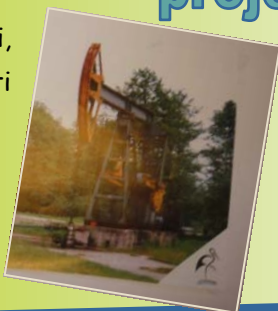
Moj zavičaj

Nositeljice projekta:
Romana Orlić, Ksenija Bilandžić,

Tijekom školske godine 2009./ 2010. odlučili smo u našoj školi provesti jedan veliki projekt, koji bi obuhvatio sve učenike, njihove roditelje i djelatnike škole. Projekt smo nazvali «Moj zavičaj-jučer, danas, sutra». Želja nam je bila da učenici i njihovi roditelji kroz pomno osmišljene sadržaje saznaju nešto više o prošlosti svojeg zavičaja. Kroz razne manifestacije i mini-projekte tijekom školske godine smo aktualizirali događaje iz prošlosti i uklopili ih u sadašnjost, a o budućnosti zavičaja progovorili su oni najsmjelili među nama.

Moj zavičaj u prošlosti,
sadašnjosti i budućnosti

Nositeljica projekta:
Katarina Popović
Milobara

projekt "Moj zavičaj- jučer, danas, sutra"

Zavičajna zbirka
Nositeljica projekta:
Kristina Prilika

Izrada rada na temu:
"Otac hrvatskog vatrogastva"
Kviz: Prošlost zavičaja
Nositeljica projekta:
Tina Matanić

Glazba za projekt
"Oda radosti"

Nositeljica projekta:
Valentina Friedl-Štruklec

Scenska igra: Djeca Kokošarskog
placa

Nositeljica projekata:
Katarina Popović Milobara

Turistički vodič Ivanić-Grada
prezentacija

Nositeljice projekta:
Mara Derifaj, Sanja
Bjelajac, Koraljka
Stražičić

Znamenite ličnosti
zavičaja

Nositeljica projekta:
Mirjana Bobić

"Kako su se djeca Ivanić-grada igrala
nekad, a kako danas"

Nositeljice projekta:
Štefica Bakarić,
Mihaela Njegovec,
Martina Kušar

Susret s književnikom
Jadrankom Bitencom

Nositeljice projekta:
Dragica Vladić, Ivanka
Marošević, Antonija Borić

Učenici su tako tijekom školske godine bili uključeni u rad zavičajne, povijesne, dramske, literarne i mnogih drugih skupina. Fotografijama su ovjekovječili današnji izgled Ivanića i okolice, a pojedine prizore pokušali pronaći na starim fotografijama iz 70-tih godina 20. stoljeća. Na radionicama su izrađivali tradicionalni i moderni nakit, razglednice s motivima Ivanića kroz prošlost i sadašnjost. Proučavali su običaje svojeg kraja, kretanje stanovništva, biljke i životinje koje su posebno zastupljene, stare zanate i još mnogo toga. Svoja su znanja o Ivaniću prikazali i kroz neku vrstu turističkog vodiča na hrvatskom, engleskom i njemačkom jeziku.

Osim što su puno naučili, svoje su radove prezentirali na Završnoj svečanosti 15. 6. 2010. Svi su bili oduševljeni viđenim.

Kristina Prilika

Odlagalište
smeća Tarno -
nekad i danas

Nositelj projekta:
Ines Tudović

"Vezak vezla Hrvatica mlada"

Nositeljica projekta:
Mirjana Pavanić

Moj zavičaj- My homeland

Nositeljica projekta:
Kristina Hendrih Gingis

"Igre i plesovi"

Nositeljica
projekta:
Ljiljana Žmegač

"Dabar - Castor
fiber"

Nositeljica
projekta:
Vesna
Rogić

12. listopada učenici 1. a, b i c razreda obilježili su Dan kruha na seoskom imanju Kezele u Šumećanima.

Učenici su ponijeli marame, pregače i kape kako bi izgledali kao pravi pekari i s velikim žarom prionuli su poslu. Naučili su kako od žita doći do brašna, a od brašna do kruha.

Svoje pekarske proizvode kušali su po završetku ove kruhom mirisne radionice.

Mirjana Pavanić, 1. c

obilježili smo

seoskom

imanju Kezele. Obukli smo pregače i stavili bijele kape. Gospodin Marko nam je ispričao i pokazao kako ispeći kruh. Recept za kruh je: voda, brašno, sol, kvasac i malo ulja. Od svih sastojaka umijesi se glatko tijesto. Od kvasca

Moj kruh

U mjesecu
listopadu uz
Dane kruha
mijesili smo
kruh na

se tijesto digne. Oblikovali smo tijesto u kruščiće, kiflice, žemlje, srca... Oblikovano tijesto stavili smo u tepsiju, a gospodin Marko ju je stavio u krušnu peć.

Uskoro se prostorijom proširio miris pečenog kruha. Jedva smo dočekali kušati ga. Shvatili smo značenje riječi: „Dobar kao kruh“.

Tijekom mjeseca listopada obilježili smo Dane zahvalnosti za plodove zemlje.

Učenici 3.a

Posjet mlinu

Dane kruha obilježili smo odlaskom u mlin gospodina Franceka Barca, djeda našeg učenika Petra. Petrov djed detaljno nam je objasnio i pokazao kako u mlinu od plodova zemlje nastaje brašno i što je bamija. Petrova baka Višnja ispekla nam je finu bazlamaču od kukuruznog brašna, a osvježili smo se domaćim sokom od bazge.

Štefica Bakarić, 2.a

Djed Francek poučava 2.a o mlinarskom zanatu

Bučijada

Atena Milić, 3.b

Bučijada se u Ivanić Gradu održava već šest godina. Na trgu i ulicama prodavači iz našeg i drugih gradova predstavljaju te prodaju svoje proizvode.

Promet na trgu je zatvoren da bi namjernici mogli razgledati štandove, a kočije s konjima voziti djecu i odrasle. Svake godine proizvođači izlažu i prodaju jestive proizvode od buča: kolače, štrudle, pekmeze, ulja..., ukrase i umjetničke radove. Nađe se tu i proizvoda koji nisu od buče: drvenih igračaka, staklenog posuđa, kožne galanterije itd. To nam je drago jer vidimo da ljudi još uvijek njeguju stare zanate. Nama je bio najvažniji štand naše škole i

učitelji i učenici koji su prodavali proizvode koje su radile naše mame, bake, tate, djedovi i, naravno, mi. Da bi doživljaj bio još puniji, tu su uvijek svirači koji su nas zabavljali. Kada ogladnimo, na štandovima možemo naći svakojake kolače, bučnice, lepinje i čevape, a ni hladnoća nije problem jer uvijek ima čaja, kuhanog vina i domaćih likera. Da ovako fina jela od buča ne bi jeli samo na bučijadi, kupili smo i knjigu *Nek buče govore jelom*. S bučijade smo otišli zadovoljni, a vas pozivamo da dođete i sljedeće godine te da kušate naše školske proizvode.

Enia Radanović, 5.b

DaN mObilNoSti

I ove godine naši učenici uključili su se u tjedan mobilnosti. Budući da smo sada u 2. razredu, naše aktivnosti bile su malo složenije, te su uključivale spretnost i koordinaciju. Na gradskom trgu organizirali smo utrku romobilima među odjelima. Jurili smo, izbjegavali sudare i svu snagu uložili da budemo što brži i spretniji. Bilo je svakakvih ludih vožnji u kojima nas romobil baš i nije slušao, pa je pravac puta bio malo krivudav. Takve situacije dodatno su nas nasmijale i razveselile. Nadamo se da smo svojom dobrom voljom i zalaganjem uspjeli zabaviti i prolaznike, te da su i oni barem taj dan odlučili otići na posao ili u grad bez automobila.

Mihaela Njegovec, 2.c

Utrka romobilima na gradskom trgu

Posjet Vukovaru

Bilo je rano jutro, 18.11. 2010. četvrtak, Dan sjećanja na Vukovar. Krenuli smo s pripadnicima bojne Frankopan i njihovim zapovjednikom Brunom Zoricom - Zubom autobusom za Vukovar. Nismo znali puno o razaranju grada i o žrtvama koje je podnio. U autobusu je većina još pomalo drijemala. Neki su tiho razgovarali, a mi smo si zamišljali sliku Vodotornja.

Nakon par sati stigli smo u Vukovar. Vidjeli smo još uvijek razorene, prazne, drvećem i dračom obrasle kuće koje su nekad bile nečiji topli domovi. Na trenutke se dijelovi grada i ulica stvarno čine beživotnima. U koloni sjećanja hodali smo prema Vukovarskoj bolnici, zatim prema Memorijalnom groblju. Ne sjećam se kada smo vidjeli toliko puno ljudi uživo na jednom mjestu. Svi su bili tamo s istom namjerom: odati počast ljudima koji su morali izdržati tolike patnje, boli i izgubili najmilije. Hodajući u koloni, vidjeli smo Vodotoranj. Stajao je

tamo onako velik i veličanstven jer je odolio svoj silini napada na grad. Duž cijelog puta do groblja svjetlilo je tisuće lampiona i lampaša. Ispred domova koji nisu napušteni pratili su nas sjetni pogledi Vukovaraca. Kao da su nam zahvaljivali što smo tamo. Pred spomenikom palim žrtvama zapalili smo svijeće. Branitelji i postrojbe iz cijele Hrvatske paljenjem svijeća odali su počast svojim kolegama i civilima Vukovarcima. Nakon svete mise autobusom smo krenuli prema Ovčari. Tamo smo zapalili svijeće i pomolili se za sve mučene i ubijene, tužno i u tišini.

Zatim smo krenuli prema selu Vardarcu u Baranji gdje smo imali zajedničku večeru. Domaćini su nas dočekali s vrućim ribljim paprikašom i čobancem. Nakon odlične večere krenuli smo kući. Vozeći se u autobusu, svatko je u svojim mislima bio s Vukovarem. Mislimo da ćemo i sljedeće godine posjetiti Vukovar na taj dan.

Mario i Jurica, 8.c

Pisma VUKOVARU

Vukovare, ti si za mene najveći heroj jer si za vrijeme rata bio uništen i razoren. Ljudi koji su živjeli u tebi prošli su teške patnje. Uvijek sam tužan kad mi pričaju o patnjama koje ste ti i tvoji stanovnici prošli.

Ponosan sam što živim u državi u kojoj postoji Vukovar.

David Forko, 4.c

Kada kiša pada jednog posebnog dana, znamo da oplakuje bol grada Vukovara.

Erin Radanović, 4.c

Vukovar je grad na istoku Hrvatske. Kroz Vukovar teče rijeka Dunav. Vukovar je na granici s Republikom Srbijom. Poznat je po Domovinskom ratu u kojem je pružio nevjerojatan otpor i veliku hrabrost u borbi protiv mnogo jačeg neprijatelja.

To je grad u kojem su se događala strašna razaranja, u kojem su ubijeni mnogi ljudi. Vukovar se branio tri mjeseca i zbog toga je poznat kao grad heroj.

Petra Pribolšan, 4.c

Sjećanje na Vukovar

I ove smo školske godine dostojno i svečano obilježili Dan sjećanja na Vukovar, 18. studeni.

Obilježavanje je tradicionalno počelo posebnom radio-emisijom „Srce za Vukovar“ na školskom Radiju Đuri. Učiteljica Tina Matanić napisala je tekst o gradu heroju koji je čitao učitelj Ivica Gregurec, i sam sudionik Domovinskog rata. Učiteljica Vlatka Rajski Radošević pripremila je tekst iz Malog ratnog dnevnika Stjepana Tomaša, koji je čitala Ana Mandić, 7.b. Danica Ivanović, učenica 7.c, napamet je naučila i u emisiji izgovorila tekst Siniše Glavaševića „Priča o gradu“. Učenica 7.c Laura Šejić napisala je i u radio-emisiji pročitala pjesmu Vukovar. Lucija Radošević iz 7.c, glavna urednica Radija Đure, vodila je program, a sve je osmislila učiteljica Dragica Vladić, voditeljica Radija Đure. Za glazbu i tehničku podršku bio je zadužen Nikola Golak iz 7.b. Za vrijeme trajanja emisije učenici predmetne nastave i učitelji izlazili su, razred po razred, ispred škole, gdje su na veliko nacrtano srce polagali lučice, a u sredinu srca lampaše u znak sjećanja na pale vukovarske žrtve. Također su im odali počast riječima „Slava im“.

Učenici 8.c razreda pale svijeće

Kasnije popodne, učenici razredne nastave i njihove učiteljice prošetali su Vukovarskom ulicom te zapalili i položili svijeće u znak sjećanja na Vukovar i vukovarsku tragediju koja nikada ne smije biti zaboravljena. Prisjećajući se tužnog povijesnog dana, naši mali učenici pokazali su svoje poštovanje i suosjećanje prema svim stradalnicima Domovinskog rata, a posebno prema vukovarskim žrtvama. Također, nastavni satovi taj su dan bili posvećeni našem gradu heroju.

Kristina Prilika

Dragi Vukovare,

rođen sam prije 10 godina. O tebi znam samo iz priča roditelja i učiteljice. Uvijek pričaju s tugom i suzom u oku. Dok sam bio mlađi, nisam znao zašto. Sada znam. Sjećaju se tebe, Vukovare, kakav si bio prije i kroz što si sve prošao. Prisjećaju se napada na tebe, razaranja tvojih kuća, ulica, trgova i bolnica, stradavanja civila, djece i branitelja. Sjećaju se tvog junačkog otpora, neizmjerne ljubavi i borbe za tebe i Hrvatsku i tvoga pada. Pričaju mi o bijegu ljudi, djeci bez roditelja, o nadi u neki novi život.

Danas, kada ti pišem ovo pismo, znam da nisi pao. Digao si se iz pepela i postao si još jači i bolji grad.

Cijela naša zemlja sudjeluje u tvom postojanju.

Josip Drobljenčić, 4.c

Vukovar

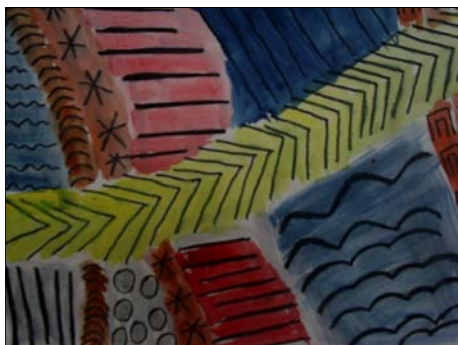
Grad hrabrosti,
osjećaja, ružnih slika i
tužnih trenutaka.

Prije 19 godina, na dan
18. studenog Vukovar
je pao.

Od tada do danas
Vukovar je obnovljen,
ali još uvijek ima
tragova tuge, nesreće i
ruševina.

Lucija Petanjek, 4.c

Moja prijateljica

Erika Furmek, 2.a

Moja prijateljica je Korina. Ona ima osam godina. Živi s roditeljima, bakom i djedom. Visoka je, ima zelene oči, plavu kosu i nasmijano lice. Odijeva tajce i tunike. Jako je simpatična i dobra. Bavi se sportom. Volim je iz čiste radoznalosti jer volim upoznavati ljude. Simpatična je i dobra. Volim je posjećivati jer ima jako lijepu kuću.

Ema Zetica, 2.a

Moja baka

Moja baka zove se Ruža. Ima 70 godina. Živi u gradu sa djedom. Moja baka je niska. Oči su joj plave i bistre. Kosa joj je siva, a lice nježno i veselo. Najčešće odijeva suknje, bluze i crne cipele.

Danijela Marušić, 4.b

Moja baka Ruža je dobra, pametna i mudra. Ona je darežljiva, radišna, sretna i simpatična. Umirovljenica je. Jako je volim jer ima puno ljubavi u sebi i ona mene jako voli. Također volim bakine fine kolače. Volim je posjećivati jer je zanimljiva i jer voli kada joj pjevam.

Korina Žučko, 2.a

Vedran Domitrović, 4.b

Kućna čudovišta

Jednog dana pospremala sam svoju sobu i odjednom se stvorilo kućno čudovište. Jako sam se preplašila. Pitala sam ga kako se zove, a ono je odgovorilo da se zove Frokfiler. Bila sam začuđena njegovim imenom, a li i izgledom: bio je smiješan, imao je čupavu kosu i bijele oči.

Sprijateljili smo se i pomogao mi je pospremiti sobu. Bila sam sretna što mi je pomogao. Zatim smo se i poigrali.

Volim ga zato jer je dobar, a ne strašan.

Petra Rošin-Grget, 3.c

Mir

Nek' u miru cvijeće cvjeta,
nek' u miru sunce sja,
neka budu sretni ljudi,
pa ću biti sretna i ja.

Neka sva djeca svijeta
jedni drugima ruke pruže.
Neka u cijelome svijetu
u miru cvjetaju ruže.

Neka maleni pastir
u svoju frulu svira.
Neka pozdravi čitav svijet
s veselom pjesmom mira.

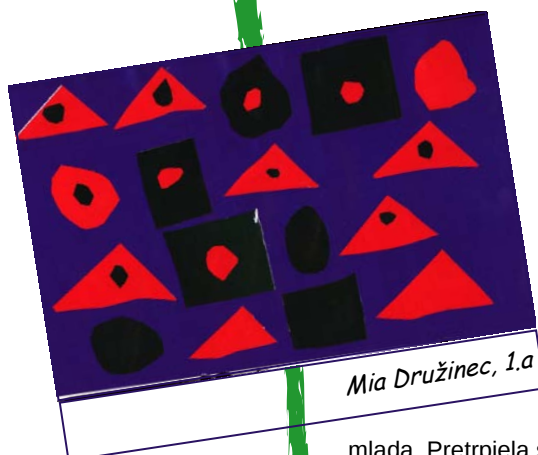
Neka nikada više
nigdje ne bude rata,
neka pozdravi bijeli brat
svoga crnoga brata.

Neka u dubokoj rijeci
prestane biti opasan vir,
neka u cijelome svijetu
zavlada vječiti mir.

Nikolina Adamović, 8.c

Pišem uz romon kiše

Podne je! Već! Sve mi je tako brzo prošlo. Od jutra nisam ništa napravila, prelijena sam za išta. Već 10 minuta slušam kišu kako pada. Često to radim. Tup, tup, tup, čujem kako padaju one teške kapi po krovu. Padaju polako pa odjednom jako brzo. Polako se spuštaju iz daleka i onda u jednom trenutku brzo padnu. Zabavljaju me ti zvukovi kiše i suhog lišća. Odlučila sam se prošetatati do obližnje livade. Ulica je bila prazna. Nisam na to navikla. Na kraju ulice uvijek hrpa dječice, baš kao mali mravinjak. Sve je tiho. Shvatila sam da nisam samo ja lijena. Udahнула sam malo svježeg i hladnog zraka i potrčala prema autu. Promatrala sam kapi na staklu. Padaju jedna po jedna, padaju kao ono suho lišće. Sada su tri pale na isto mjesto. Veeelika i teška kap spuštala se niz staklo ispočetka lagano, a zatim sve brže. Nije išla ravno nego nekom krivudavom linijom baš kao oni skijaši zimi. Gledam vrapčiće na drvetu. Stoje ispod lista i čekaju da se napuni list kapljicama pa da počnu kapatati po njima. Popodnevno tuširanje. Uputila sam se prema bakinom vrtu. Gledala sam kako ona suha zemlja upija velike kišne kapi, baš kao ja kada sam žedna od trčanja. Oho! Pa tu je i gospodična glista. Izmigoljila je iz trave. Ona također uživa u kiši. Volim jesen i te duge njezine kiše.

Antonela Kauzlarić, 7a

Loza

Stigla je jesen i počinje berba grožđa. Svake godine moja obitelj i ja idemo u naš vinograd. Volim ići tamo zato što je tamo zbilja lijepo. Najviše volim gledati zalazak sunca iza brežuljaka. U vinogradu imamo raznih vrsta voća i povrća: kruška, jabuka, šljiva, dinja, grožđa... ja najviše volim lozu. Volim njene grane koje se svijaju oko stupova i ljeti čine hlad. Lozine grane posebne su. Rastu tako duge, a opet tako tanke i krhke. Kora joj je ispućana i oštra, baš kao ruke neke starice koja se puno naradila u životu. Uvijek sam joj se divila kako može odjednom biti

i ružna i prekrasna. Jednog sam je dana upitala: «Zašto ti je stabljika tako ispućana?» A ona je iznenada odgovorila: «Pa tako, jer sam jako stara i puno sam toga prošla!» Ostala sam bez riječi. «Kako to da je loza progovorila?» pomislila sam, a onda sam je pitala želi li mi ispričati što je to sve prošla. S veseljem je počela pričati: «Na ovo sam mjesto posađena prije 40 godina, kada je tvoja baka bila mlada. Pretrpjela sam onoliko oluja koliko si ti puta pjevala, dala sam onoliko plodova koliko si se ti puta smijala. Ništa mi nije teško. S veseljem dajem plodove jer znam da će postati najbolje vino i donositi

osmijeh na lica.» «A koja je tvoja tajna života, što ti daje snagu za davanje toliko plodova, što ti daje snagu za život?» pitala sam.

«Tajna? Nema tu tajne. To je samo želja za nečim novim i lijepšim.» Nakon toga više nikad nisam razgovarala s lozom. Kada bih je nešto pitala, nije bilo odgovora, ali znala sam da je tu i dalje je davala one predivne grozdove.

Antea Cesar, 7a

U ponedjeljak, 13. rujna 2010. u 7 sati ujutro krenuli smo na naše maturavno putovanje, na naš „maturalac“.

Pod „mi“, mislim na 8.c, 8.b i 8.a razred i razrednice Ivanku Marošević, Miru Kruh-Vuk i Vesnu Rogić. Naša voditeljica bila je gospodična Ana Marković iz agencije Insula turs. Naše odredište bio je Poreč, hotel Delfin u Plavoj laguni u Poreču.

Prošetali smo Alejom glagoljaša

Špilja Baredine

Prije nego što smo stigli u Poreč, posjetili smo Motovun, bajkoviti gradić u središtu Istre u kojem se zadnjih godina održava Motovunski filmski festival. Posjetili smo i poznatu istarsku špilju Baredine koja je duboka 66 metara i karakteristična po ukrasima crvene boje zbog zemlje crljenice. U kasnim popodnevnim satima stigli smo do hotela Delfin gdje smo večerali, a nakon večere prošetali smo centrom Plave Lagune.

Morali smo nekako potrošiti džeparac.

Popodne smo ručali u restoranu u Fažani i skupili snagu za obilazak pulske Arene. Slobodno vrijeme iskoristili smo za kupanje u hotelskom bazenu.

Kupanje u bazenu hotela Delfin

MaTuRaLaC

Razgledali smo ljepote Limskog kanala

Nakon večere smo se sredili za izlazak u centar gdje su mnogi plesali uz živu glazbu. Usprkos zabavi, morali smo se vratiti u hotel, a učiteljice su nam dozvolile zabavljanje još do ponoći. Sljedećeg jutra rano smo se probudili te iz Fažane brodom krenuli na Brijune. Veliki Brijun obišli smo turističkim vlakićem, a vodič nam je pričao o povijesti otočja.

Fotografija za uspomenu u pulskoj Areni

Ujutro smo, nakon doručka, autobusom otišli u Poreč, gdje smo razgledali Eufrazijevu baziliku, kulturni spomenik koji se nalazi na popisu zaštićenih UNESCO-vih

Posjetili smo i Rovinj i pogledali predivan Limski kanal, a nakon toga slijedio je povratak u Ivanić Grad. Bili smo tužni jer je bilo prekrasno, a veselju i

Melisa Mišić i Helena Matković, 8.c

Škola u PRIRODI

Napokon, stigao je i taj dan! Krećemo u školu u prirodi. Mama mi je spakirala stvari za put i dopratila me do škole gdje nas je čekao autobus. Pozdravili smo se s roditeljima i krenuli. Na putu je bilo veselo, pjevali smo razne pjesmice sve dok nismo stali kod Gorskog kotara.

Tamo smo se zaustavili i razgledali Nacionalno park Risnjak, šetali smo poučnom stazom uz stručnog vodiča. Uputili smo se prema selu Lokve gdje smo posjetili Muzej žaba u ima jako puna žabica: malih, velikih, krpenih, prepariranih, drvenih, metalnih... Zatim smo krenuli prema našem odmaralištu, hotelu Dramalj. Tamo smo se smjestili u sobe Danijela, Dragana, Laura i ja bile smo u sobi 108. Nakon kolača dobrodošlice išli smo na kupanje pa na večeru. Nakon večere spremili smo se za party. Jako smo se lijepo proveli. Ujutro u sedam sati išli smo na doručak i na tjelovježbu. U devet sati krenuli smo brodom do Vrbnika. Provukli smo se kroz najužu ulicu na svijetu. Krenuli smo prema špilji Biserujki koju smo razgledali i divili se njenim ljepotama. Vratili smo se do hotela na večeru nakon koje je slijedio ples u disku.

Ujutro smo pješačili do Crikvenice gdje smo razgledali muzej Lavlja jama. Kupili smo pokoji suvenir. Krenuli smo prema Aquariumu, a turističkim vlakom vozili smo se do hotela gdje smo spremili svoje stvari i krenuli kući preko Senja. Zaustavili smo se i razgledavali tvrđavu Nehaj. Zatim smo krenuli kući. Bilo mi je jako lijepo, zabavno i poučno.

Ana-Marija Debić, 4.b.

NP Risnjak

U školi u prirodi išismo u špilju Biserujku. Tamo sam čuo priču o račiću, a to mi se najviše svidjelo u toj špilji. Do špilje smo išli brodom i nije bilo super jer se previše ljuljao. U hotelu je bilo dobro, hrana tak-tak, disko super, a buđenje i tjelovježba, uh, naporno. U sobama su kreveti bili jako tvrdi. Kupio sam puno suvenira, a mami i tati su se svidjeli. Lijepo je bilo u tvrđavi Nehaj.

Svidio mi se ovakav izlet i htio bi ga ponoviti.

Sven Ivak, 4.c

Proučavanje karte NP Risnjak

Naš izlet u grad Vrbnik bio je odličan. Prošli smo kroz najužu ulicu na svijetu. Bila je kratka, ali slatka. Puno smo se penjali, ali ja sam uživala.

Zadnjeg dana posjetili smo akvarij u Crikvenici. Bilo je zapanjujuće.

Petra Pribošćan, 4.c

Vožnja brodom do Vrbnika

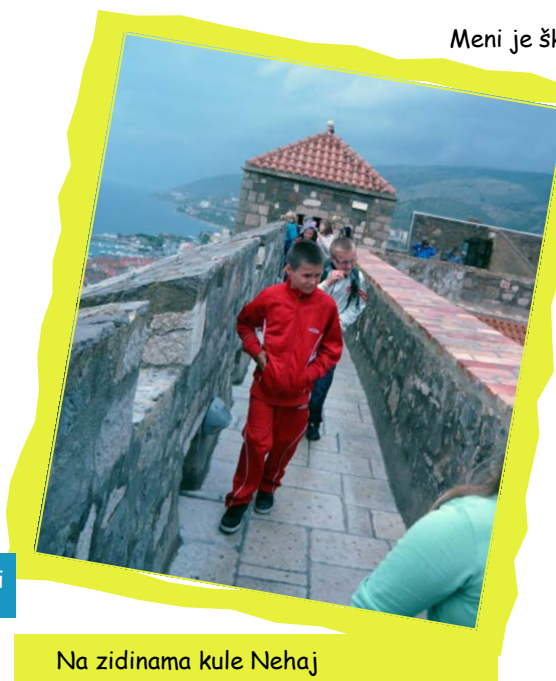
Na brodu s otoka Krka prema Crikvenici

U unutrašnjosti kule Nehaj

U Gradskom muzeju u Crikvenici

Na zidinama kule Nehaj

Na dan polaska na izlet bio sam jako uzbuđen. Nisam mogao dočekati da već jednom krenemo na taj put. Na putu mi je bilo jako lijepo. Prvo smo posjetili nacionalni park Risnjak. Bilo je zanimljivo. Nakon toga smo posjetili Muzej žaba. U muzeju je bilo lijepo. Vidjeli smo puno žabica, žabu na kojoj se svira, žablji bend... Nakon posjeta muzeju, krenuli smo prema Dramlju. Jedva sam čekao da stignemo u hotel. Čim smo došli, smjestili smo se u svoje sobe. Ja sam bio u sobi 102 sa Davidom i Josipom. Nakon par minuta išli smo se kupati. S nama je išla i osnovna škola iz Pokupskog. Voda je bila hladna, ali smo se brzo naviknuli i bilo nam je užitak kupati se. Nakon kupanja išli smo u svoje sobe, a onda na večeru. Večera je bila jako ukusna. Nakon večere išli smo u disko. U disku mi je bilo lijepo. Jedino je bilo loše što je bilo više „ženskih„ pjesama, nego „muških„, nakon diska išli smo spavati. Idućeg jutra išli smo u grad Vrbnik. Bilo je lijepo. Vratili smo se u hotel, a nakon ručka ponovno smo išli na otok Krk, ali ovoga puta u špilju Biserujku. U špilji mi je bilo super.

I druge večeri imali smo zabavu—karaoke u disku.

Sljedećeg jutra smo nakon doručka išli u posjet Akvarijumu. Vidio sam ribu klauna, morskog psa, kornjaču... Bilo je lijepo. Posjetili smo Gradski muzej u Crikvenici i saznali o jednoj jami gdje su nađene kosti životinja koje su živjele u ledenom dobu. Pogledali smo i izložbu speedway utrka koje

su se vozile u prošlosti. Natrag nas je vozio vlakić. Nakon ručka smo krenuli kući.

Meni je škola u prirodi bila super, a i prvi puta sam negdje prespavao bez roditelja.

Noa Čanađija, 4.c

HALLOWEEN

Halloween is an annual holiday celebrated on October 31, which commonly includes activities such as trick-or-treating, wearing costumes and attending costume parties, carving jack-o-lanterns, bonfires, apple bobbing, visiting haunted attractions, playing pranks, telling scary stories and watching horror films. The symbols imagery of Halloween is derived from many sources, including national customs, works of Gothic and horror literature (such as the novels Frankenstein and Dracula) and classic horror films (such as Frankenstein and The Mummy). Elements of the autumn season, such as pumpkins, corn husks, and scarecrows, are also prevalent. Homes are often decorated with these types of symbols around Halloween.

Barbara Boltiš, 8.b

Dictionary—Rječnik

annual-godišnji

carving-rezbarenje

playing pranks-izvoditi podvale

derived-izvedene

scarecrows-strašila

prevalent-prevladava

Ana Krznarić, 1.a

Sara Medaković, 3.b

Stela Škrinjar, 3.b

Klara Rodeš, 1.b

Lucija Veljača, 3.b

How much do you know about halloween and „fašnik“?

1. The most typical Halloween symbol is :

- a) a ghost b) a witch c) a jack-o-lantern

2. Halloween is celebrated on:

- a) 31st October b) 29th October
c) 31st September

3. Jack-o-lantern is made out of:

- a) a melon b) a potato c) a pumpkin

4. Children dress up in halloween costumes and go from door-to-door and:

- a) cry b) collect candy c) dance

5. On Halloween families have parties and play:

- a) bobbing for apples b) hide and seek c) bingo

6. When kids knock on the door they say trick or :

- a) chocolate b) candy c) treat

7) It is believed that people celebrate Halloween on the last night of October because it is the night when:

- a) witches and evil spirits come back to earth
b) bats come out
c) vampires come out

8) In Croatia we celebrate (fašnik) in:

- a) January b) February c) May

9)The most famous international Croatian carnival is the:

- a) Samobor carnival b) Rijeka carnival
c) Turopolje carnival

10) During carnival people in Croatia eat :

- a) donuts b) apples c) cakes

11) Just before the end of carnival we burn:

- a) a carnival flag b) a man-like doll called „a mesopust“
c) a witch

12) On the final Sunday of the carnival there is a big:

- a) competition b) parade
c) party

Koraljka Stražičić

Velik broj učenika naše škole učlanjeni su u izvannastavne sportske aktivnosti koje vode naši učitelji tjelesnog, Tihomir Golner i Marko Čule. Učitelj Golner vodi rukomet, nogomet, košarku, odbojku i stolni tenis za dječake, a učitelj Čule rukomet i odbojku za djevojčice. Čestitamo našim učenicima i učiteljima voditeljima na izvrsnim rezultatima i želimo im puno sreće na budućim natjecanjima.

NAŠI SPORTAŠI

SPORT	CURE	VREMENIK
RUKOMET	2. MJESTO	3.11.2010. Žerka
ODBOJKA	2. MJESTO	19.11.2010. Žerka

SPORT	DEČKI	VREMENIK
RUKOMET	1. MJESTO	8.11.2010., Križ
KOŠARKA	1. MJESTO	21.10.2010, Žerka
NOGOMET	2. MJESTO	27.10.2010., Križ
ODBOJKA	3. MJESTO	23.11.2010., Križ
STOLNI TENIS	5. MJESTO	03.12.2010., Križ

Paula Kolaković, 5.b

Razgovor s učenikom 5.b razreda, Markom Cunjom

? Imaš li izvanškolske aktivnosti?

Imam. Idem u Glazbenu školu.

? Kako ih usklađuješ sa školom?

Kada dođem iz škole, odmah sve napišem.

? Stigneš li uvijek učiti?

Ne baš.

? Stigneš li napisati svaku zadaću?

Uglavnom stignem.

? Kako ti je u petom razredu?

Dobro. Učiteljice su malo stroge, ali ništa strašno.

? Je li ti teško pisati lektiru?

Da, lektiru mi je teže napisati.

? Kada si bolestan, kako nadoknađuješ gradivo?

Što se mora, nije teško.

? Misliš li da gradivo ide prebrzo?

U redu je, gradivo ide kako treba.

? Što misliš o novim predmetima, povijesti i geografiji?

Povijest mi je loša, a geografija dobra.

? Hraniš li se u školskoj kuhinji?

Hranim se, a hrana je dobra.

? Koji su ti najdraži predmeti?

Matematika i informatika.

? Koji ti predmeti nisu baš najbolji?

Povijest i priroda.

? Kako ti se čine učiteljice?

Malo su stroge, ali inače su dobre.

? Tko ti najbolje predaje?

Učiteljica Tihana Golner.

? Tko ti je razrednica?

Učiteljica matematike, Tihana Golner.

Razgovarala Enia Radanović, 5.b

Peti sam razred

3

Ja sam Paula, krenula sam u peti razred. Već dugo pišem dnevnik, većinom igre i zabave. Nova stranica u mom dnevniku ima naslov: *Peti sam razred*. 6. rujna 2010. krenula sam u 5.b. Više nisam mala, selim se u druge razrede, imam nove učitelje i učiteljice! Više nije toplo, mnogo kiše je palo, ali ja se spremam i učim i jako mi se sviđa. Otkad sam krenula u peti razred, osjećam se starijom i jačom. Zanimam me gradivo koje ćemo učiti. Školu su lijepo uredili i moramo nositi šlape jer su parketi izlakirani, sjaje se. Moramo mnogo učiti da bi se i naša stranica u imeniku sjajila kao parketi u školi. Ja jedva čekam da ponosno drugima kažem kako je u petom razredu lijepo, ali moram imati još iskustva!

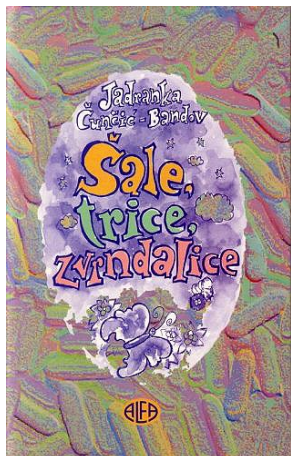
Paula Kupirović, 5. b

Peti sam razred

Sada ću vam ispričati priču o tome kako sam krenula u peti razred, koji su moji novi strahovi i moja očekivanja. Osvanulo je jutro, jutro kada krećem u peti razred. Bila sam toliko uzbuđena: sva ta nova okolina, svi novi profesori, novi zadaci, nove prepreke, sve to mene čeka u petom razredu. Kada sam došla u školu, bilo je uzbudljivo, ali pomalo naporno predstavljati se svakom učitelju. Sada je tu puno novih lica koja ne poznajem. Moja očekivanja o petom razredu nisu bila najbolja: mislila sam da neće biti dobro jer je sve novo, mislila sam da će mi učiteljica nedostajati i da neću moći prijeći sve prepreke. Ali baš suprotno: odlično se snalazim i svi učitelji su dragi i ljubazni. Za sada sve ide izvrsno! Sada, kada sve znate, htjela bih vam reći da jedva čekam nove prepreke jer su jako zanimljive i poučne!

Dorotea Buhač, 5.b

Šale, trice, zvrndalice

Gospođa Jadranka s jednom od svojih lutka-tikva

29.11.2010. učenici nižih razreda pogledali su lutkarsku kolaž predstavu *Šale, trice, zvrndalice* u velikoj dvorani POU. Ono što je zanimljivo i zadivljujuće je to da je gospođa Jadranka Čunčić Bandov autorica tekstova, kreatorica lutki i glavna glumica iza i ispred paravana. Lutke su rađene ručno, puno lutaka nastalo je od tikva, ali i ostalih priručnih materijala. Djeca su bila oduševljena predstavom i lutkama, dolazili su na pozornicu glumiti i sudjelovati, a i učiteljice su se dobro provele. Morat ćemo još koji puta pozvati gospođu Jadranku jer su *Šale, trice i zvrndalice* bile pravo osvježanje. Također moramo napisati da nam je gospođa Jadranka poklonila i knjigu *Šala* za knjižnicu. Hvala joj puno.

Lucija Kozina, 7.b

Učenici su vrlo rado sudjelovali u lutkarskim razgovorima

2.12.2010. izvanučioničku nastavu odradili smo posjetom krojaču. Obitelj Žučko, točnije Korinin djed Silvestar, zvan krojač Silvek, ugostio je 2. a razred u svojoj krojačkoj radionici. Učenici su upoznali krojačku radnju, šivaće mašine, pribor za rad: škare, metar, glačala, krojeve.... Djed Silvek je pričao o svom zanimljivom zanatu, koji ne bi mijenjao, jer posao još uvijek voli. Za svoj posao dobio je pohvale i priznanja.

Možda se u 2. a krije neki budući "krojač Silvek"

Štefica Bakarić, 2.a

Posjet krojaču

Korinin djed je krojač. Posao krojača je vrlo težak, ali ga on jako voli. Kad je bio mali, jako je volio šivati, zato je tako dobar. Kod djeda Silveka vidjela sam stvari koje nisam još upoznala. To su čudne mašine i velike škare. Dobar je prema Korini, a i ona je dobra prema njemu.

Ema Zetica 2.a

Razredni gost

Zanimljiva NaštaVa

U drugom razredu puno smo učili o snalaženju prema kućnim brojevima, pisanju pisama i čestitki, zanimanjima, a pročitali smo i prekrasnu priču Poštarska bajka. Upravo zbog toga, odlučili smo u naš razred pozvati gosta koji nam može više govoriti o tim stvarima. Naš razredni gost bio je poštara Tomica. Iz prve ruke smo saznali kakvo je zanimanje poštara, kako se razvrstava pošta, kako putuju naša pisma, te što pismo mora imati da bi stiglo na odredište. Saznali smo da poštara ne mogu zaustaviti nikakve vremenske prilike, ali im velike neprilike stvaraju psi koji očito ne vole poštare ni dopisivanje.

Mihaela Njegovec, 2.c

Razredni odjel 2.c pozdravio je jesen u voćnjaku jabuka u Obreškoj. Posjet su nam organizirali roditelji Mandić koji su nam ujedno bili i pratitelji na ovoj izvanučioničkoj nastavi. U voćnjaku nas je dočekala teta Milka koja nas je vodila kroz voćnjak, objašnjavala nam postupak uzgoja jabuka, te odgovarala na naša pitanja. Saznali smo da postoji mnogo vrsta jabuka koje se razlikuju po boji, okusu, mirisu i veličini. Ovo je najveći voćnjak jabuka u cijeloj Republici Hrvatskoj. Kada je sezona, stotine berača iz cijele okolice svakodnevno dolaze u berbu jabuka. Lijepo smo se zabavili, nešto novo naučili i uživali u sočnim jabukama na toplom jesenskom suncu.

Mihaela Njegovec, 2.c

Voćnjak Obreška

Obreška je najveći voćnjak jabuka u cijeloj Republici Hrvatskoj.

Posjet Lovачkom muzeju

4.c razred 12. studenog 2010. posjetio je Lovčki muzej u Zagrebu. Meni je bilo jako zanimljivo. Tamo smo gledali prezentaciju o lovcima i životinjama. Vidjeli smo jako puno prepariranih životinja. Najviše su mi se svidjeli medvjedi. Vidjeli smo više od tisuću različitih vrsta ptičjih jaja. Puno sam toga naučila i vidjela, a to je i cilj izvanučioničke nastave.

Matea Balić, 4.c

Pismo Djedu Mrazu

Učenici petih razreda zajedno sa svojim razrednicama poslali su pismo Djedu Mrazu na Sjeverni pol, naravno, na engleskom jeziku budući da je to svjetski jezik. Svaki je učenik napisao nekoliko riječi. Nisu tražili nikakve darove, već samo da im pošalje pismo. U iščekivanju pisma, možete i vi napisati pismo Djedu Mrazu na adresu:

Kristina Hendrix Girgis

DJED MRAZ - SANTA CLAUSE

96930 Arctic Circle - Arktički krug

Finland - Finska

DEAR SANTA,

We are the Pupils of the V.a, b, c class from primary school. We live in Ivanić Grad, a small town near Zagreb, the capital of Croatia. We are GOOD pupils, we help each other with our homework, We play together and really care for those who need our help. Our teachers are proud of us and say that we are great. WE ARE SENDING you this letter because WE STILL Believe in happiness you bring THE CHILDREN all around THE WORLD. WE Don't expect any gifts but a letter from you would be the best gift to all of us for Christmas and The New year. We love You Santa. Best regards from us: and our classteachers

Dear Santa,
EACH OF US WROTE TWO WORDS IN THIS LETTER AND IT'S THE HOST OF OUR WISHES FOR EVERLASTING SPIRIT OF YOURS WHICH LIVES IN PEOPLE WHO MAKE THE OTHERS HAPPY FOR CHRISTMAS TIME ALL OVER THE WORLD.

LOVE FROM CLASSES V.a, b, c,

& OUR CLASSTEACHERS

MRS MARA ĐERFAJ V.a
MISS TIHANA GOLNER V.b
MISS PETRA PAVLIĆ V.c

FROM PRIMARY SCHOOL
ĐURE JEŽELIĆA
IVANIĆ-GRAD
CROATIA

Voj
 JASMINA JOVANOVIĆ
 Matea Alić
 Karlo Antelković
IVANA BARIŠEĆ
 LEON BARIŠEĆ
 Krišimir Bujak
 Teo Emm
 Patrik Grgić
 KARLO HOLUB
 Karlo Jurić
 Ivana Jurić
 Anamarija Klumak
 Martina Martić
 Dorotea Natorilović
 ARTUR ROČEM MIHAJEVIĆ
VID REDŽA
 Viktor Redžić
 Ian Simunac
 Silvoja Suljak
 TENA TOŠEK
 Karla Vurić
 GRETA ZELINKA
 ROBERTA ZELINKA

Voj
 Marta Benci
STJEPAN CVITIĆ
 Ivana Čolić
 MARIN DŽEPINA
 KRISTIJAN ĐODARIĆ
 Ela Hren
 Josip Jambrović
 Brekša Banić
 Jadranka Kralj
 Kristijan Kuntović
 Sara Matković
 Ante Pavic
 Anamarija Ravlić
 Ana Samardžić
 Katarina Starčević
 Lea Ša
 Stela Biftar
 Tomislav Tamić
 Zorica Voložak
 MONIKA VUKOVIĆ
 DANIJEL ZELINKOVIĆ
 DANILO ZELINKOVIĆ

5.B
 Ana Maria Babić
 STJEPAN BAKOVIĆ
 Dorotea Buhac
 Marko Cunj
IVANA ĐURĐIJAČ
 Bruno Gintar
 Vlatko Jellancić
 Rika Klumak
 Ivana Krišimir
 Ivan Le nardić
 Josip Lilić
 Petar Marković
 Ivan Marović
 Josip Milicević
 Lada Milić
 Irena Pavlečković
 Enia Radanović
 Špiro Radoš
 Anja Spilberger
Sabina Sporić
 Tomislav Štef
 Uroš Vuk

Likovne radionice u POU – Gradskoj knjižnici Ivanić-Grad

Svake godine naša škola čest je gost na različitim događanjima u Gradskoj knjižnici. Naši učenici najviše se vesele kada sudjeluju na tematskim likovnim radionicama. U proteklom razdoblju bili smo pozvani na nekoliko njih.

16. travnja su učenici 3. razreda sudjelovali na likovnoj radionici posvećenoj Danu planete zemlje.

7. svibnja su također učenici 3. razreda na likovnoj radionici „Majci s ljubavlju“ izrađivali čestitke svojim mama, a prigodno uz Majčin dan.

Uoči naše Bućijade, 11. studenog 2010. učenici 3.b i 3.c sudjelovali su na likovnoj radionici Vesele buče na kojoj su izrađivali i crtali buče u različitim likovnim tehnikama. Buče su imenovali duhovitim imenima poput Buća Muća, Buća Blesača itd.

9. prosinca 2010. učenici petih razreda na likovnoj su radionici izrađivali božićne čestitke.

Sve radionice je osmislila i na njih nas pozvala gospođica Jasmina Hren, voditeljica dječjeg odjela Gradske knjižnice. Ona je mlada i simpatična pa nas je svaki put razveselila slatkišima. Hvala joj na tome.

Dorotea Buhač, 5.b

Susret sa Stjepanom Večkovićem

U studenom je učitelj Ivica Gregurec organizirao je za 5. razrede susret s glazbenikom Stjepanom Večkovićem. On svira i izrađuje tradicijska glazbala. Tradicijska glazbala svira osamnaest, a izrađuje ih petnaest godina. Na susretu nam je predstavljao neka tradicijska glazbala. Evo i jedne legende kako je

nastalo glazbalo po imenu diplica.

Čovjek je šetao uz obalu rijeke i kada bi zapuhao vjetar iz grma trstike bi se čuo neobičan zvuk. Prvo je čovjek pomislio da je to nekakva životinja. Kada je pogledao je u grm i vidio slomljenu stabljiku trstike shvatio je da stabljika proizvodi zvuk. Na susretu sa gospodinom Večkovićem smo naučili da se dupla diplica svira na Pagu, šurle u Istri, sopile na Krku, a ljevica od Cresa do Dubrovnika. Naučili smo da su glazbala s mješinom: Hercegovački mig, Dalmatinski mig i Istarski mig. Isto tako da su naše gajde drugačije i starije od škotskih, grčkih, makedonskih, irskih...

Naše novinarke od gospodina Večkovića su saznale da je počeo svirati kada je bio s folklornim društvom i da nije bio samo u Africi.

Enia Radanović, 5.b

Sat lektire u Gradskoj knjižnici

Uvijek smo veseli kada sat lektire imamo u školskoj knjižnici. Naša nas knjižničarka često pozove, a ovaj put nas je iznenadila jer nas je odvela na sat lektire u susjednu Gradsku knjižnicu. Naša knjižničarka, Kristina Prilika i knjižničarka GK, Jasmina Hren bile su stručne voditeljice naše lektire za mjesec prosinac, dječjeg romana Heidi. Tog 3. prosinca dva lektirna sata prošla su jako brzo. Knjižničarke su nas bombardirale pitanjima i pokušale navesti u zamke, ali mi se nismo dali. Sve smo znali jer smo roman pročitali, a nakon toga odgledali i predstavu Haidi u dječjem kazalištu. Naša knjižničarka

pripremila je prezentaciju i listić za domaću zadaću. Bilo je super raspravljati o životu na planini, prijateljstvu, dobroti i ostalim lijepim vrijednostima i porukama koje se kriju u romanu Heidi švicarske spisateljice Johanne Spyri. Ah, da – morali smo ponoviti i sve ono što smo naučili o knjizi prošle godine: što su korice, hrbat, knjižni blok, naslovna stranica; tko je autor, prevoditelj, ilustrator, nakladnik, lektor...

Nika Rogić, 4.c

KAKO NASTAJE SLIKOVNICA

5. 11. u prostoru gradske knjižnice, učenici 3.a razreda, na knjievnom susretu s Pikom Vončinom, saznali su kako nastaje slikovnica. Upoznali su njenu novu slikovnicu *Emilija u zemlji kotača*. I sami su slikovno pokušali napraviti svoju slikovnicu. Moda će, jednog dana i netko od nas postati poznati ilustrator kao gospođa Pika.

Ksenija Bilandžić, 3.a

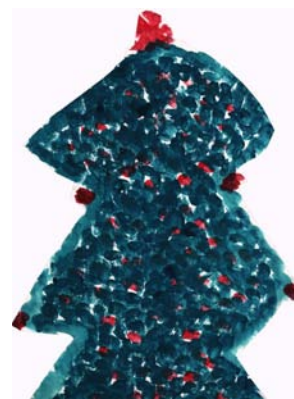
Vila Velebita

Ljeto je. Skoro će mrak. Svi više vole dan, ali meni je draža noć. Po danu se svi žure, a po noći počinje vijećanje. Krenula sam po maloj stazici i došla do velike Bijele dvorane. Bijela dvorana je pod zemljom, daleko od ljudi. Na tisuće krijesnica osvjetljavalo je bijelu dvoranu. Paukova mreža čini stolice. Veliki, zeleni list je tepih. Svi su sjedili na svojim mjestima. Došle su vile sa svih strana: Dinara, Učka. Bjelolasica...A bili su tu i vilenjaci: Biokovo, Žumberak, Platak...Došle su i vodene vile iz jezera, rijeka i mora: Jadrana, Krka, Dobra, Korana, Mrežnica, Sava, Drava...Došli su i patuljci iz bjelogoričnih hrastovih i bukovih šuma, i oni iz crnogoričnih šuma bora, smreke i jele. Predstavnik šuma bio je Hrastolist, najstariji patuljak. Bio je star kao najstarije stablo u Hrvatskoj. Napokon je došla vila Velebita. Dolepršala je na svojim velikim krilima. Imala je dugu ružičastu haljinu i dugu, plavu kosu. Na glavi je imala krunu od cvijeća. Vijećanje je započelo. Jadrana se požalila kako je u moru sve manje riba zbog pretjeranog izlova i velike naftne opasnosti. Galebovi su se složili. Hrabrolist je govorio o tome kako ima sve manje drveća i životinja u šumama zbog krčenja. Ptice su promatrale ljude što rade i sve ispričale: „Ljudi bacaju smeće po šumama, papiriće po cestama, plastične boce u rijeke...”

Jedan mali vrabac je pored škole našao neki blokić u kojem je nešto pisalo. „Ispao je jednoj djevojčici“, rekao je. Vila Velebita je pročitala poruku s blokića: „Čuvajmo cvijeće, ne bacajmo smeće!“

Vilenjaci su zaključili da se ljudi popravljaju. Odlučeno je da se svi vrate odakle su došli, ali se moraju dobro skrivati. Sljedeće vijeće održat će se tek kad se ljudski rod popravi.

Antea Cesar, 7.a

Marko Čavar, 3.b

Luigi Curi, 2.c

Zašto volimo vampire?

Vampiri su uglavnom bili sinonim smrti, mrtvaca. Sve do danas. Danas oni nisu više odvratna čudovišta blijedog tena i divovskih očnjaka. Ne... oni su sada slika savršenstva. Nameće nam se pitanje: „Zašto volimo vampire?“. Eto zašto: zbog predivne platonske ljubavi. Kada se spoje ljudski svijet i svijet besmrtnika, nastane fenomen 21. stoljeća: Sumrak saga, knjige pisane perom genijalne Stephanie Meyer. Ali i uz sva ova objašnjenja, pitanje i dalje stoji. Kako su ljudi tako brzo i naivno prihvatili takve vampire u zamjenu za one stare? Zbog romanse. Ljubav je „kriva“ za to što je Sumrak postao planetarno popularan. Zbog jedne ljubavne priče koja nam se jednostavno zavukla pod kožu svojim nastojanjem da spoji nespojivo.

Lucija Katalinić, 6.b

To sam ja

Ja sam Ema. Imam osam godina. Živim u obiteljskoj kući s roditeljima i sestrom. Srednje sam visine. Imam smeđu kosu, smeđe oči i glatko lice. Odijevam traperice i tunike. Jako volim pisati zadaće. Dobra sam u penjanju. Htjela bih naučiti liječiti životinje i postati veterinarka. Volim se igrati s barbikama. Zanimam me zašto u školi imamo zvono?

Ema Zetica, 2.a

To sam ja

Ja sam Korina. Kćer sam svojih roditelja. Imam osam godina. Živim u kući s roditeljima. Visoka sam i pokušavam još više narasti. Izgledam lijepo i smiješno. Oči su mi maslinaste i širom otvorene, a kosa plava – ja sam plavuša. Lice mi je nježno i glatko. Odijevam se u traperice i majice. Volim se igrati s bakom Zlatom i bakom Ružom. Dobra sam u sportovima i pisanju. Htjela bih bolje naučiti matematiku. Volim se igrati s prijateljima Lovice i Lisice, lisice. U školi volim biti u knjižnici, a izvan škole me zanimaju sportovi. Moji planovi su da odem na skijanje. Prva želja mi se može ostvariti ako nagovorim mamu i tatu, a druga će se ostvariti za koji mjesec.

Korina Žučko, 2.a

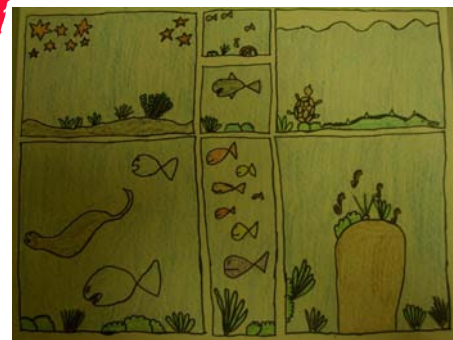
Jan Mialjević, 4.b

Vid Cvetanović, 4.b

Glagoljica—skupni rad Likovne grupe

Ana-Marija Debić, 4.b

Sara Međaković, 3.b

To sam ja

Moje ime je Karlo. Imam osam godina. Živim u kući s mamom i tatom.

Mali sam. Tanki sam. Kosa mi je smeđa. Oči su mi zelene. Lice mi je izduženo. Odijevam se u trenirke.

Volim pogledati film s roditeljima. Dobar sam u trčanju. Htio bih naučiti još bolje trčati. Volim se igrati skrivača. U školi me zanima zašto učenici moraju biti dežurni. Izvan škole me zanima zašto je igralište školsko?

Moji planovi i želje su da padne snijeg da mogu raditi snjegovića.

Karlo Šafran, 2.a

Šetnja šumom - crtica

Ah, šumo! Ti predivna, zelena šumo!

Ti u meni budiš mladost, sreću i sve ono dobro. Laki koraci po tvom mekom tlu daju mi osjećaj nježnosti. Šuštavo lišće po kojem hodam stvara zvuk koji, uz ptičji pjev i vjetar, proizvodi glazbu. Najljepšu i najprirodniju glazbu koju čovjek može čuti. Kao da sam na koncertu. Suho lišće pada lagano poput pera i u meni budi nemir. Gljive sunčаницe izgledaju poput stražara koji paze na mene danju i noću. Osjećam se sigurno.

Ah, šumo, ti predivna zelena šumo!

Pavao Banić, 6.b

Skupni rad Likovne grupe

Izljet u Krapinu

Noć prije puta u Muzej krapinskog pračovjeka nisam mogla spavati jer sam bila uzbuđena što ću vidjeti gdje su živjeli praljudi. I to da su oni moji preci, za mene je bilo čudesno. Ujutro 22. rujna 2010. krenuli smo na put u Muzej krapinskog pračovjeka u Krapini. U muzeju smo pogledali zabavan i poučan film o životu pračovjeka. Muzej je stvarno prelijep. Vidjeli smo mnogo replika kopija kostiju pračovjeka. Prave kosti se nalaze u Zagrebačkom arheološkom muzeju. Vidjeli smo i dinosaure i prve ptice. Kosti pračovjeka je pronašao: prof. Dragutin Gorjanović-Kremberger i tako proslavio i taj naš brežuljkasti zavičaj. Baš je čudesna naša zemlja: prava riznica kulturno-povijesnih i arheoloških spomenika, prirodna ljepotica.

Tia Spielberg, 5.b

6.12.2010. Hrvatska glazbena mladež iz Osnovne škole Đure Deželića išla je gledati operetu Đerdan Jakova Gotovca. Voditeljica HGM je učiteljica Valentina ridl-Štruklec, a u pratnji bila je učiteljica Dragica Vladić. Opereta u kazalištu Komedija za početkom u pola osam.

U opereti se govori o Petrici, koja je od majke naslijedila đerdan. Njen ujak Gare htio je da se uda za bogatog trgovca Ilu, no ona voli Ivu. Na dan njene svadbe Ivo ju je oteo, a pošto su običaji bili, tko otme mladu na dan njene svadbe, djevojka pripada njemu. Ivo i Petrica su pobjegli u kolibu a kasnije se i vjenčali. Opereta je završila u petnaest do deset i tada smo svi zadovoljni krenuli u Ivanić-Grad.

Opereta Đerdan

Enia Radanović, 5.b.

JOŠ JEDAN POSJET VELIKOM ZAGREBU

U srijedu, 10.2.2010.g. šesti razredi posjetili su Tehnički muzej i kazalište Mala scena u Zagrebu. Ujutro oko 9 sati bio je polazak autobusom. Atmosfera u autobusu bila je vrlo vesela. Najprije smo posjetili Tehnički muzej u kojem smo bili u rudniku ugljena. Imali smo malo poteškoća s kretanjem jer je na nekim mjestima u rudniku strop jako nizak pa smo morali paziti na svoje glave. Razgledali smo mnoge modele raznih starinskih vozila automobili, avioni, brodovi, tramvaji....

Nakon muzeja na redu je bila predstava „Ana i Mia“ u kazalištu Mala scena. Predstava je govorila o anoreksiji i bulimiji. Predstava se mnogima svidjela. Povratak je bio oko 15 sati. Jako smo se zabavili na još jednom posjetu velikom Zagrebu.

Lucija Kozina, 7.b

Posjeti i izleti

9.12.2010. Učenici 1-ih, 2-ih i 4.c razred posjetili su Tvornicu Kraš u Zagrebu.

Veliko iznenađenje je bilo na samom startu, vožnja slatkim vlakićem KRAŠ EKSPRES. U predvorju su nas dočekali animatori koji su nam pokazali zabavne Kraševe igraonice, a iznenadili su nas slatkim čokoladicama s našim imenima i predstavom Slatka kraševa bajka. Bilo je zabavno, veselo i rasplesano s Kim Verson i ostalim izvođačima.

Danas smo bili u Krašu. Bilo nam je jako lijepo. Vozili smo se u vlakiću, jeli slatkiše i gledali predstavu. Pjevali su pjevači. Jako smo se zabavili.

Marijan Starčić, 2.a

Kraševa slatka bajka

8.12.2010. godine učenici šestih i sedmih razreda te sretni novinari školskog lista posjetili su u tvornicu Kraš gdje su sudjelovali u posebnom programu: Kraševa Slatka Bajka. Prvo su se vozili vlakićem Krašexpresom oko Kraša, a zatim su se zaslادili u prostoriji sa zabavnim igrama i čokoladama. Bilo je tu i čokoladica s imenima, igre kuglanja, kvizova i kolo sreće. U šest sati počeo je zabavan program u sali. U programu su nastupali grupe, akrobati i poznati pjevači. Kim Verson i grupa Feminem su nam pjevale svoje najpoznatije hitove, a akrobati su nam pokazivali svoje vještine slobodnog nogometa. Na kraju programa došao je Djed Božićnjak i podijelio nam pakete. Malo smo se zaslادili i krenuli kući u Ivanić-Grad.

Enia Radanović, 5.b.

Animatorice Mrazice ispisuju imena na čokolade

2.a sa slatkim kraševim paketima

4. c sa slatkim kraševim paketima

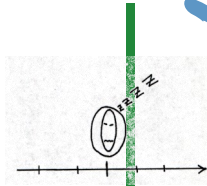

Probajte nove kraševe čokolade: Katarina i Borna

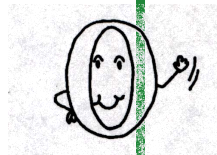
Raspjevani matematičari

Nula

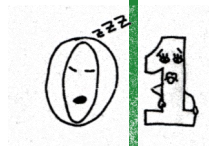
Ja sam jedna mala Nula,
svake laži ja sam čula:
da ja ništa baš ne vrijedim,
samo da na pravcu sjedim.

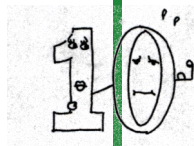
Zato slušaj što ću reći:
Moj je značaj puno
veći!
Iako baš nisam snažna,
u računu ja sam važna.

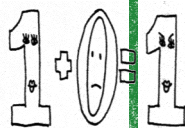
Jedinica ima jedna,
misli da je jako
vrijedna.
Ako njoj me s lijeva staviš,
vel'ku mudrost ne napraviš.

Ali kad joj zdesna
stanem,
vel'ku snagu ja joj dadnem:
Zajedno nam vrijednost znači
-deset puta sad smo jači!

Zbrojiš li me broju
Jedan,
ja se vrlo lako predam.
U toj igri bez pardona
pobjednik je uvijek ona.

Oduzimanje – to je isto
glupa igra skroz na
čisto.

Oduzmeš li me od Jedan,
rezultat je isto vrijedan.

$$1 - 0 = 1$$

Množenjem se, blago
meni,
cijeli rezultat promijeni.
Jedinica sada gubi,
pa da varam, svima trubi.

$$1 \cdot 0 = 0$$

Prodale su Dvica, Trica,
al' su prošle tužna lica.
Jer kad množiš brojem
Nula,
rezultat je opet: NULA!

$$2 \cdot 0 = 0$$

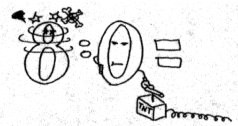
$$3 \cdot 0 = 0$$

Kad sa Jedan dijeliš
mene,
rezultat se ne okrene.
Nula podijeljeno s osam
Nulu daje, a ja to sam!

$$0 : 1 = 0$$

$$0 : 8 = 0$$

Ali sada savjet slušaj:
NIKADA ni ne pokušaj
s Nulom neki broj podijeliti'
jer se nećeš baš veseliti.

Evo to je sa mnom
tako,
vidiš da je sve to lako.
Ako imaš to u glavi,
matematičar ti si pravi!

$$0 \cdot 1 = 0$$

$$0 \cdot 2 = 0$$

Zagonetke

Crna košara,
zeleni rogi.

(ZEMLJA I TRAVA)

(Katarina Pokas, 6.c)

Navek pod krovom,
navek moker.

(JEZIK)

(Katarina Pokas, 6.c)

Na glavi mu kruna,
na nozi mamuzice,
a na glavi perjanica.

(PIJETAO)

Katarina Pokas, 6.c

Trči , trči trčuljak.
Visi , visi visuljak.
Boga moli trčuljak da opadne
visuljak.

(DIVLJA SVINJA I ŽIR)

(Matej Đukec, 6.c)

Ide od kuta do kuta
i prašinu guta.

(USISAVAČ)

(Magdalena Kunek, 6.a)

Brojalice

Jedan, dva, tri
potukli se fratri.

Jedan drugom viče:

„Pomozi mi, striče!“

„Kako bi ti pomogao

kad si mene tuk'o

i za bradu vuk'o ?“

„Ja sam tebe kolcem,

ti si mene loncem!“

(Helena Klak, 6.c)

Tradicijska usmena književnost

Crveni čača
u hrastu gaca.

(CRNO VINO U HRASTO-
VOJ BAČVI)

(Helena Klak, 6.c)

Po danu se klanja,
Po noći zvijezde broji.

(ČIGA-DŽERAM)

(Helena Klak, 6.c)

Kada radi, vrućim
dlanom gladi.
Kad ne radi, dlan joj se
ohladi.

(KUHAČA)

Grm grmi,
šum šumi,
crvena frjalica
na zelenom
stolčeku sedi.

(JAGODA)

(Katarina Pokas, 6.c)

Skoči zec preko plota.
Raspori si nogu bota.
Mišica mu sašivala.
Vjeverka se nasmijala.
„Što se smiješ kad ne smiješ?“
Vinci po vinci van!

(Helena Klak, 6.c)

Pripremio: Ivica Gregurec

Pjesmica uz igricu

Skočil maček z peči
z pisanimi pleči.

Kam ti maček ideš?

- Idem vu gorice.

Poke(j)?

- Po iglice?

Kej buš z iglicum?

- Budem tašel šival.

Kej buš z tašel?

- Bum jabuke bral.

Kej buš z jabukami?

- Bum svine ranil.

Kej buš z svinami?

- Bum sale vadił.

Kej buš z salem?

- Bum kola mazel.

Kej buš z koli?

- Bum cigel vozil.

Kej buš z cigle?

- Budem crikvu zidal.

Kej buš z crikvu?

- Bum se Bogu molil.

Kak se buš molil?

- Joče naš, Bog Tomaš
sedi gore obr nas!

(Dora Matijašec, 6.a)

Jedan, dva do neba.

Tri, četiri po sekiri.

Pet, šest bude ples.

Sedam, osam do pol osam.

Devet , deset

Ti si mali crni pesek!

(Magdalena Kunek, 6.a)

Želim da sva djeca budu

Ja bih da su sva djeca sretna. Da imaju roditelje, prijatelje i sve one koji su im važni u životu.

Želim da su sva djeca zdrava i jednaka, da nisu teško bolesna.

Želim da sva djeca imaju svoja prava: prava na igru, prijatelje, roditelje, dom, školu, zdravstvenu zaštitu, na ljubav, primjerenu zdravu hranu. Dijete ne smije biti prisiljeno na rat, ne smije biti zlostavljano, ne smije biti žrtvom rata. Dijete ima pravo izraziti svoje mišljenje, izabrati svoju religiju, dijete ima pravo na informacije.

Dijete mora imati pažnju roditelja i svih odraslih osoba.

Ali i mi djeca moramo biti zahvalna odraslima što su nas rodili i što se brinu za nas.

Želim da su sva djeca sretna i bezbrižna, da su jednostavno sretna u svom životu.

To im ja od sveg srca želim.

Ja sam sretno dijete. Imam mamu i tatu koji mi kupuju sve što mi treba, a imam i ostvarena sva dječja prava.

Imam sestre, baku, djeda, ujaka, strica, strinu.

Sretna sam što imam kuću, novac za potrebe kao što su hrana, odjeća, obuća i sl.

Neka djeca nemaju svoje roditelje. To ih čini nesretnima. Neka djeca imaju rastavljene roditelje. U nekim zemljama djeca nemaju pravo na igru, zabavu i školu, nego moraju naporno raditi. Ima djece koja su bolesna i moraju dugo biti u bolnici odvojeni od svojih roditelja i prijatelja.

Željela bih da na svijetu nema ratova, gladi, bolesnih i zlih ljudi.

Željela bih da su sva djeca sretna kao ja.

Htio bih da sva djeca budu sretna. Neka su sretna, a neka i nisu zbog bolesti, gubitka roditelja ili gladi. Postoje prijatelji koji će ih utješiti i igrati se s njima. Htio bih da sva djeca imaju jednaka prava. Odrasli bi trebali više brinuti o nama djeci. Ja sam sretan jer imam roditelje. Oni me savjetuju, ali i kritiziraju kada napravim nešto loše.

Želio bi da sva djeca imaju sretno, veselo i lijepo djetinjstvo.

Matea Balić, 4.c

Marta Jagačić, 4.c

Ivan Fabijanić, 4.c

Na svijetu ima puno djece koja nisu sretna jer ih ljudi zlostavljaju, prisiljavaju na rad ili su tužni jer su neki ljudi nasilni.

Zato postoje dječja prava. Da ih zašтите od nasilja i mnogih loših ljudi.

Ali postoje i dječje obveze koje im naređuju da idu u školu i da uče. S dječjim pravima i dječjim obavezama koja su ostvarena sva su djeca sretna.

Noa Čanađija, 4.c

U cijelome se svijetu 20. studenog obilježava Međunarodni dan dječjih prava, koji je potaknula Organizacija ujedinjenih naroda i njezine specijalizirane ustanove. Zakonskim uređivanjem i isticanjem prava djece želi se senzibilizirati javno mnijenje i ustanove za potrebnu zaštitu maloljetnika od zlorabe, nasilja i raznih oblika diskriminacije.

Temelj za svijet mira je sredina gdje djeca postaju prijatelji, gdje uče i rade surađujući i odrastaju sa spoznajom o međuovisnosti svih živih bića. Svi smo mi ljudska bića. Slični smo, ali je svatko od nas jedinstven. Uživajmo u sličnostima, ali i prihvaćajmo i poštujemo različitosti.

Učenici naše škole o svojim pravima i obvezama uče svakodnevno, upoznati su sa svom problematikom, a Dan dječjih prava uvijek dostojno i radno obilježje. Ove godine donosimo vam radove učenika 4. c koje su pisali s učiteljicom Natašom i radove 2.a. koji su nastali na radionici s pedagoginjom Marijom Alimanović.

Kristina Prilika

Djeca bi trebala imati pravo na igru, ljubav, negu, jednakost, hranu, školu, zdravstvenu zaštitu, prijatelje, informacije, mišljenje...

Djeca ne bi smjela biti prisiljavana na rad jer ako bi dizali teško, dobili bi bruh. Dijete ne smije biti žrtva rata i nasilja. Ja po tom pitanju mogu rastaviti djecu koja se tuku, mogu zaštititi dijete u svađi.

Lucija Petanjek, 4.c

sretna – uz Dan dječjih prava

Ema Zetica, 2.a

Luka Blažan, 4.c

Dijete ne smije biti zlostavljano. Posebnu skrb treba pružati djeci izbjeglicama i djeci bez obitelji. Djeca imaju pravo raditi što god žele, osim onih stvari koje se ne smiju raditi. Djeca moraju biti informirana i imati pravo izraziti svoje mišljenje. Na svijetu ima puno djece bez hrane i vode, pogotovo u Africi. Tamo svake minute umre jedno dijete od gladi i bolesti. Mi bi im trebali slati hranu i vodu. U Africi djeca nemaju igračke kojima bi se igrali, a u Europi djeca imaju previše igračaka. Ja bih želio da sva djeca imaju jednako mnogo igračaka, puno odjeće i obuće i da se svi mogu školovati.

Na ovom svijetu vlada nepravda, neki imaju previše, a neki premalo, što je žalosno.

Gabriela emen, 2.a

David Forko, 4.c

U svijetu ima jako puno tužne djece. Neki zbog toga jer nemaju roditelje, neki ne mogu ići u školu. Puno toga ima ružnoga i djeca su često nesretna. Zato moramo mi svojim malim djelima pokušati utjecati na to i pomoći.

Svako dijete ima pravo na školovanje i sreću. Zato svaki čovjek mora na neki način pomoći kako bi sva djeca bila sretna.

Korina Žučko, 2.a

Toni Bilandžija, 4.c

Želim da sva djeca imaju prava na igru, zabavu, prijateljstvo i na smijeh.

Ja bih bio sretan da svi roditelji daju ljubav svojoj djeci. Htio bi da djeca budu sretna u životu, da ne budu tužna, nesretna i da ne plaču.

Želio bi da sva djeca ovoga svijeta imaju dom i najvažnije, mamu i tatu.

Tina Baković, 2.a

Izabela Klasnić, 4.c

Želim da svako dijete živi sretan život i lijepu budućnost. Da žive sa svojim roditeljima, lijepo i razumno. Ja na to mogu utjecati tako da djeci govorim lijepe riječi i pomažem im u nekim stvarima.

Da sa djecom dijelim svoja mišljenja i radost.

Volio bih da me voliš,
da ludem svijet u tvojoj kosi

Ako si moć ja ću biti zama

i bljesak
svjetlosti u nosi.

Volio bih da me voliš
i da svi dani budu pjesma...

Ako si izvor, i ja ću biti u
živoj stijeni bistra česma.

Lucija Radošević, 7.c